den unge Mand og Kvinde ikke kende hinanden, de have slet ikke haft Lejlighed til at lære hinandens Karakter at kende. Manden forelsker sig i den kønne unge Pige, bliver henrykt den Dag, hun giver ham sit Ja, og tæller nu Timerne til den Stund, da han kan føre hende til det Hjem, der nu ved hendes kvindelige Fuldkommenheder skal blive et Eden. At hans elskede er i Besiddelse af saadanne Egenskaber som Huslighed, Duelighed til Madlavning, Ordenssans, Skønhedssans o. s. v., falder det som oftest slet ikke den unge Mand ind at tvivle om. Dette hører jo efter den nu gældende Opfattelse til for at være »Kvinde«. Og selv om nogen skulde faa i Sinde at meddele ham, at hans Brud savner en eller flere af disse Egenskaber, vil han trøste sig med, at de nok ville indfinde sig, naar hun først faar sit eget Hjem at værne om. I Begyndelsen synes dette Haab at skulle opfyldes, nygiftes Husholdning er i Reglen let at føre, og den unge Hustru anspænder alle sine Evner for at udfylde sin Plads som Husmoder paa en værdig Maade. Men snart begynder Vanskelighederne at indfinde sig, og samtidig svækkes Husmoderens Energi. Det er et temmelig sikkert Tegn paa, at et Menneske virker i den Gerning, Naturen har bestemt det til, hvis Energien skærpes, naar Vanskelighederne indfinde sig; i modsat Fald svækkes den. Nu kommer der jo i de allerfleste Hjem Tider, hvor Forholdene kræve en virkelig dygtig Husmoders hele Omtanke og Arbejdsevne, om alt skal gaa i den rette Gænge: men nu er maaske Hustruens Iver og Udholdenhed nærved at være udtømt, især da Manden ikke ret synes at paaskønne den; saa gaar det ned ad Bakke baade med Husholdningens Ledelse og med den ægteskabelige Lykke, indtil Manden omsider naar til det sørgelige Resultat, at hans Hustru ikke egner sig til at være Husbestyrerinde, hvilket efter manges Opfattelse vil sige det samme som: »Hun duer til ingenting«. Og dog sidder maaske netop denne Kvinde inde med Evner, som, hvis de bleve udviklede, vilde sætte hende i Stand til at udfylde en Plads her i Livet. Om dette nu var sket, om Kvinden havde set, hvad hun duede til, mon hun da ikke tillige vilde være bleven klar over, hvad hun ikke duede til? Og i sidste Tilfælde, er det da ikke sandsynligt, at hun vilde betro sig til den Mand, der erklærede hende sin Kærlighed, vilde ærligt tilstaa ham, at hun ikke havde Anlæg for Huslighed? Om han nu af denne Grund trak sig tilbage, da vilde jo dette være det bedste Bevis for, at han aldrig vilde kunne finde sig tilfreds med hendes mangelfulde Dygtighed; men følte de unge sig dragne til hinanden ved Kærlighedens Magt, saa de ikke kunde give Afkald paa hinanden, men foretrak at finde sig i de Ulemper, som altid ville indfinde sig, naar Hustruen ikke kan være Husbestyrerinde, da tør man vel haabe, at det maatte lykkes dem at finde en eller anden Ordning, som de kunne være tjente med, især da Hustruen saa ved